

nok skulle slippe igennem. Det skulle Privatseminarierne nok sørge for, at de faa deres Elever til at slippe igennem. Det er en af de slette Sider ved vor Seminarieuddannelse; den har adskillige andre, det skal jeg ikke komme ind paa. Saa sagde den ærede Ordfører, at han vilde ikke komme ind paa med Tal at begrunde, om København led Uret. Det, siger jeg, er det klogeste, den ærede Ordfører har sagt i Dag.

Saa vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen), der jo syntes at optræde med en frygtelig Bløddørst her i Dag, for han ønskede at faa Forslaget om Tilskud til den folkelige Universitetsforening frem til Afstemning, saaledes at han nu straks paa Stedet kunde undlive det. Det ærede Medlem fra Herning mente, at saadanne Ting som den folkelige Universitetsforening maatte kunne staa paa egne Ben, nu havde den faaet Understøttelse siden 1898, og nu maatte den kunne klare sig selv. Denne Betragtning kunde jo ogsaa gøres gældende f. Eks. overfor et af det ærede Medlems egne Kæleborn, nemlig Friskolen. Den har ogsaa i mange Aar faaet Understøttelse, og man kunde ogsaa sige: Nu maa den klare sig selv, nu tage vi de 161,000 Kr. bort, som Staten nu giver, lad Forældrene nu bære Friskolen, lad dem nu vise, at de have tilstrækkelig Kærlighed og Offervillighed for denne Sag. Det gøre vi ikke, det er der ingen, der forlanger. Den frie Skole har selvfølgelig sin Berettigelse, og vi have fra vor Side været med til at stemme for disse Bevillinger, men vi sige, at naar den vil have det store Tilskud fra Staten, maa den ogsaa kunne underkaste sig den ringe Pligt at gøre det samme som alle andre, som alle offentlige Skoler gøre: at den afleverer en Fortegnelse over Forsømmelserne indenfor Skolen. Jeg har ikke sagt, at det var en Skulkeskole, jeg har sagt, at der siges om den, at den er en Skulkeskole. Det er sagt til mig fra mange Sider, og det er i alt Fald blevet sagt til mig fra to forskellige Egne her i Landet sidste Sommer, hvor der fandtes saadanne Skoler, hvor den stedlige Befolkning brugte netop disse Udtryk om disse Skoler. Jeg har hørt det fra forskellige Sider, og derfor ønsker jeg nu at faa at vide, om der virkelig ligger noget til Grund for disse Beskyldninger, som fremsættes mod disse Skoler, og er der intet til Grund, saa lad det blive slaaet ned, og saa er det kun til Gavn for selve Friskolen, at den kommer frem med Papirerne, saaledes at den Slags Mistanke mod den

kan blive slaaet ned. Men naar der skal dækkes og skjules over det som her, saa synes jeg, at man bestyrkes i denne Mistanke. Det ærede Medlem fra Herning oplæste Grundlovens § 85 for os. Efter den er det bestemt, at det er kun de Børn, hvis Forældre ikke have Raad til at betale, der skulle hen i den offentlige Skole. Ja, det var jo sørgeligt, at da Grundloven blev givet i 1849, fik den offentlige Skole Stempel som Fattigskole; den skulde være for de fattige, det var kun dem, som havde Ret til at komme der med deres Børn. Men dette Præg ere vi ved at viske bort fra den offentlige Skole, og vi ønske, at det skal fuldstændig bortviskes, saa den offentlige Skole kan blive en Skole, som alle kunne sende deres Børn hen til, en Skole, der er god nok for alle Landets Børn. Naar man læser Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsdag, saa se vi jo, at der ogsaa var andre Forslag fremme. Der var Mænd med andre Tanker, der var saadanne Mænd som Grundtvig og Frøhlich, der fremsatte Ændringsforslag til dette her. Men desværre kom denne § 85 ind i Grundloven, hvorved Folkeskolen fik det Stempel paa sig, at den er kun for de fattigste Børn; de, hvis Forældre ikke have Raad til at betale, kunne gaa hen i Folkeskolen.

Den højtærede Minister udtalte vedrørende Læreruddannelsen, at det var et Spørgsmaal, han omfattede med Interesse, men at der ikke kunde ventes noget Forslag herom i Aar. Nej, det har jeg heller ikke ventet mig; og jeg venter heller ikke noget i den Retning til næste Aar; jeg ved, at den Slags Lovgivning stagnerer her i Landet. Der er andre Ting, som skulle frem, og som sluge Landets Penge; social Lovgivning i den Retning komme vi sikkert til at vente længe paa. Under det nuværende Regimente er der ikke Haab om at faa en Reform af vor Læreruddannelse, thi en saadan Reform kan ikke gennemføres, uden at det vil koste mange Penge.

Jeg forstaaer ikke Ministerens Udtalelse til Slutning. Hvis hans Forgænger har truffet den Afgørelse, at Oplysninger om Forsømmelser i Friskolen ikke maa kræves, er det ulovligt, det har den tidligere Minister ingen som helst Ret haft til. De to Love, jeg nævnedes før, hjemle netop Ret til at kræve disse Oplysninger skaffede til Veje. Jeg ved ikke, paa hvilken Maade den foregaaende Minister har truffet en saadan Bestemmelse, jeg kan ikke tænke mig, hvorledes han har baaret sig ad dermed. Har han truffet en saadan Bestemmelse,